

Den v ráji

Otvírám oči a slyším jen zvířátka z lesa. Také praskání větviček, jak prchají do svých domečků, anebo naopak jdou si pro trochu drobečků ze včerejší housky. Třeba červenka, hraboš, nebo kačenky s maminkou z Melounku. To je nádhera, neuvěřitelná a přesto skutečná. Zapraskají dveře od stanu a první ranní ptáčata se choulí u čerstvě roztopených kamen. Přidají úsměv a i historku ze svého snu. Někdy rozesměje, u jiné se rozklepeme a u jiné zas zamyslíme. Pomůžou se snídání a mažou pro housky. Bříška už se totiž ozývají a kdo by odolal ranní procházce lesem. A už je tu Wimpy a Hagrid a Vypit a Pikaso a také ostatní táborníci s kručícím břichem a zalepenýma očima. U Wimpyho na lístečku se změní denní program a můžem vyhlásit budiček a zkrotit hladová břicha. „Novosedelské housky s pomazánkou či medem, jak lahodně chutnají pod Krávovským nebem.“ Je plné slunce a my se připravujeme na nástup a dopolední program. Z kuchyně se začíná linout vůně oběda. Třeba guláše, nebo pečeného masa? To je jedno! Tak si půjdem trochu zasportovat, aby nám lépe chutnalo. Vždyť ty vynikající houštíčky nám daly ráno pěkně zabrat. Přehazka, ringo, vybijka, orient'ák, to je fuk, srandy je dost a v tom přijede ne jeden milý host: Salám, Matička, Bizon, Mačapka, Pavel, Popelka, Terka, Kája – a těch milých hostů není nikdy dost! Také Hagrid přijel z Třeboně a přivezl dobroty na dobroty. Obídek nám chutnal a tak si na chvíli odpočineme, než začneme uklízet a nosit dříví z lesa, abychom mohli uvařit ještě spoustu dobrých snídaní, obědů a večeří. A co malá procházka? No samozřejmě. Nová řeka, Mláka, Emča, U jedle, Bejkovna, Weintzetel, paní Beránková, těch míst je tolik, že je tu nemůžu všechny napsat, protože bych popsal celý papír. Ani nevím, které mám nejraději, asi všechny i spoustu dalších. Po sváče sedíme pod Karlštejnem, píšem kroniku nebo hrajem piškvorky, vymýšlíme otázky do Klikáře a tak. POHODIČKA. Někteří chraští v lese, abychom se večer ohřáli u ohýnku. Po večeři zaslechneme Wimpyho píšťalku a uvidíme Perly a Ramy, které na nás čekají s otázkami do Klikáře. Kdo si jen dnes vylosuje ten slavný „BONUS ?“ „Vždyť je to úplně jedno, zítra je taky den“, zasmějeme se. Sluníčko se nám začíná schovávat, a tak je čas jít již k připravenému ohýnku. Rozdáme si body, úkoly na další den, zazpíváme si s Vypitem a jeho kytarou a nesmí chybět aspoň trošku času na legrační hru. „A co pohádka“, křičí děti a pokukují po Wimpym. Pod krásnou oblohou poslechnem si pohádku či povídku, zazpíváme večerku a jdeme do hajan. Schoulíme hlavy do teploučkého a měkkého spacáku a než zavřeme oči, už zase slyšíme jen ty zvířátka z lesa. A tohle byla taky taková moje malá pohádka o jednom krásném místě a spoustě dobrých lidí, které mám moc ráda.

Děkuju Wimpy, Hagrid, Vypite, Pikaso, Čochtani a samozřejmě Krávovno.

Lenka

srpen 2008